ఆంధ్రభూమి సచిత్ర వార పత్రిక, 24 జూన్, 1982

అంతరాంతరాళం

రాజేశ్వరి డైరీ : 25 డిసెంబర్, 81.

అమ్మయ్య. మొత్తానికి ప్రయాణానికి ఒప్పించాను. లేకపోతే ఇంకేదన్నా ఉందా? ఒకటా? రెండా? వారం రోజులు ఈ రచయిత రాజేశ్వరావుగారితో ఇంట్లో వేగడమే. ఏడాది చివరదాకా ఉన్న సెలవు అన్నీ పెట్టేసి ఇంట్లో కూర్చుంటానని పొద్దునే చెప్పారు. ఆయన సెలవు పెట్టడమంటే ఏంటో తెలీదా నాకు? ఏదో ఇంగ్లీషు నాటకమో మరేదో సంస్కృత కావ్యమో తీసుకుని చదవడం మొదలెడ్తారు. ఆయన చదివితే పోతుందా? నాకు వినిపిస్తారు? అక్కడే నాకు చిర్రెత్తుకొస్తుంది.

అదీకాకపోతే ఓ నవల్రాయడం మొదలెడ్తారు. ఇంకంతే. రాసిన ప్రతీ మాట బాగుందా లేదాననే తప్ప, పెళ్ళాన్ని నేనున్నానని నాతో మాటా మంతీ ఉండదు. మామూలుగా అయితే కమలగారితో కబుర్లాడుకుంటూనో, విమల గారితో సినిమాకు పోయో కాలక్షేపం చేసుకోవచ్చు. ఈయనగారు సెలవుపెడ్తే ఇంట్లో కూర్చోమని బతిమాలుతారు. అలాగని నాకోసం ఏం చెయ్యరు. అలాంటి ఆయనతో కలిసి వారం రోజులు ఇంట్లోనా?

అందుకే తెగేసి చెప్పేసాను. సెలవు తీసుకుంటే ఎక్కడకన్నా పోదామని. ఓ పట్టాన ఒప్పుకోరే. అసలాయన పట్టుదలేంటో - నే చెప్పేదసలు పట్టదు. ఇదేం కొత్తా? అందుకనే బయల్దేరతీసాను. లేకపోతే ఈ వెధవ రెండు గదుల ఫ్లాట్లో ఈ మతిలేని మనిషితో వారం రోజులా?

సాయంత్రం ఆరుంపావుకి బొంబాయి వి.టి. చేరాం. అసలు తనతో నేనొస్తున్నాననే అనిపించదాయనకు. ఈయనతో ప్రయాణం పెట్టుకోవడమే కాని అంతా తన ధోరణే. ఏదో ఆలోచిస్తూ నెమ్మదిగా వస్తారు. ప్రయాణంలో వుండాల్సిన చురుకు లేదు.

ఆరుమ్ముప్పావుకు సరిగ్గా బయల్దేరింది పంచవటి ఎక్స్‌ప్రెస్. దారి పొడుగునా కొండలను గుట్టల్ని చూస్తూ కూర్చుంటారే తప్ప అసలు మాట్లాడరు. రాత్రి మన్మాడ్ చేరే దాకా మధ్యన తిండికి తప్ప నోరు విప్పనే లేదు.

బండి పావుగంట లేటుగా పన్నెండుకు ఐదు నిముషాలుందనగా మన్మాడ్ చేరింది.

అక్కడనుండి ఔరంగాబాద్‌కు బ్రాడ్‌గేజ్ నుండి మీటర్‌గేజ్‌కు మారాలి. చలి వణికించేసింది. ఆయన స్వెట్టర్ ఆయనకిచ్చి నేను శాలువ కప్పుకుంటుండగా కొంచెం దూరంలో చూసాను. ఆయనెవరో వాళ్ళావిడకు శాలువా కప్పుతున్నాడు. ఆ అదృష్టవంతురాలెవరా అని చూద్దును కదా సుధ, కాలేజీలో నా క్లాస్‌మేట్.

రాజేశ్వర్రావు డైరీ : 26 డిసెంబర్ 81.

పన్నెండింటికి వణికిస్తున్న చలిలోని చల్లదనాన్ని పక్కనున్న సతీమణి (కోపం తాలూకు వేడి) వల్ల పోగొట్టుకుంటూ మన్మాడ్ స్టేషన్‌లో బ్రాడ్‌గేజ్ ప్లాట్‌ఫారం నుండి మీటర్‌గేజ్‌ప్లాట్ ఫారం మీదకు మారుతుండగా నిన్న నేడుగా మారింది.

రాజేశ్వరికి నేను తనతో మాట్లాడ్డం లేదన్న కోపమే కాని నాకిష్టంలేని ప్రయాణం చేస్తున్నందుకు పోట్లాడ్డంలేదన్న సంతోషం లేదు. అయినా ఆవిడ చెప్పే విషయాలకు నా మనసుకూ మధ్య నా చెవులు మూసిన తలుపులు అవుతాయని ఆవిడకీ తెలుసు. ఇది మా ఇద్దరికీ రెండేళ్ళుగా వున్నదే. పెళ్ళితో వచ్చినవి పుస్తెలతోనే పోతాయేమో.

అసలు విశేషం సుధాకర్ కనిపించడం. ఇంజనీరింగ్‌లో నాతో కలిసి చదివాడు. మిగతా మిత్రలం మేం కాఫీలు తాగినన్నిసార్లు తను విస్కీ తాగేవాడు. మేం సినిమాలకెళ్ళినన్నిసార్లు తను వేశ్యాగృహాలు పావనం చేసేవాడు. ఇవన్నీ పెద్ద లెక్కలోనివి కావు.

తనుంటున్న గది అద్దెలెక్కలకీ, ఆ అద్దె పుచ్చుకోవాల్సిన ముసలాయన మనవరాలి లెక్కల చదువుకీ లంకె పెట్టాడు. ఆ అమ్మాయి నేర్చుకున్న లెక్కల గురించి ఎవరికీ తెలియదు కానీ, వాళ్ళిద్దరూ కలిసి తిరిగిన పిక్నిక్కుల లెక్కలు ఊరంతా తెలిసాయి. ఇంకా ఏం చేసాడో తెలీదు కానీ, చదువయ్యాక మళ్ళీ ఆ గదివంక చూళ్ళేదు. ఆ అమ్మాయి మాత్రం వీడికోసం చూసి చూసి ఆ గదిలోనే ఉరేసుకుంది.

గతం తాలుకు ఛాయలేం లేకుండా మామూలుగా మాట్లాడాడు. బొంబాయిలోనే పనిచేస్తున్నాట్ట. అజంతా, ఎల్లోరాలు చూడాలన్న కోరికతో ఇద్దరూ బయల్దేరారుట. తన భార్య సుధని పరిచయం చేశాడు. సుధ రాజేశ్వరితో కలిసి చదివింది, ప్రపంచం చాల చిన్నది. కలుసుకున్న మనుషుల్నే మళ్ళీ కలుస్తాం.

పన్నెండున్నరకి ఎల్లోరా ఎక్స్‌ప్రెస్ ఎక్కాం. మన్మాడ్ నుండి సికింద్రాబాద్‌వైపు పోయే రైళ్లకి ఔరంగాబాద్ మీదుగా వెళ్ళడం వల్లనేమో. అజంతా, ఎల్లోరా అని పేర్లు పెట్టారు. మూడింటికి ఔరంగాబాద్‌లో దిగాం. ఒక గుజరాతీ ముసలాయన తనే స్వయంగా వచ్చి తను నడుపుతున్న చిన్న లాడ్జికి తీసుకెళ్ళాడు. వెంటనే నిద్రపోయాం. లేచేసరికి పదయింది. ఇంక ఈ రోజుకి అజంతా ఎల్లోరాలు వెళ్ళే ప్రసక్తి లేదని

దగ్గర్లో వున్న దౌలతాబాద్ కోట చూద్దాం అన్నారు వాళ్ళు. నేను రానన్నాను నా సగభాగం కోపానికి గురవుతూ.

అజంతా చిత్రసుందర్నీ, ఎల్లోరా శిల్పమంజర్నీ చూద్దానికి వచ్చాను కాని ఈ పాడు పడ్డ కోటల్లో నాకేం ఇష్టం లేదు. వాళ్ళు వెళ్ళారు. సుధ – సుధాకర్ల ఆలోచనల్తో గడిపేసాను. సుధ అందంగా వుంది. అమాయకంగా వుంది. ఆకర్షణీయంగా వుంది. పాపం ఈ సుధాకర్ గురించి తెలీదేమో. సుధాకర్ పాతకథను రాజేశ్వరికి చెప్పి సుధకి చెప్పమందామనిపించింది.

ఆ ఆలోచన్లనుండి బయటికొచ్చాను. గుజరాతీ ముసలాయన చక్కటి టీతో ఎంతో స్నేహంగా మాట్లాడాడు. మామూలుగా టూరిస్ట్ స్థలాల్లో వుండే హోటళ్ళ యజమానుల కుండే కపటవ్యాపార లక్షణం లేదు మనిషిలో. తర్వాత ఇర్వింగ్‌వేలస్ రాసిన సెవెన్‌మినిట్స్ చదువుతూ పడుకున్నా రాత్రి వాళ్ళు తిరిగివచ్చేదాకా.

సుధ డైరీ: 27 డిసెంబర్ 81

నిన్న కోటెక్కి దిగిన అలుపు రాత్రి నిద్రలో పోయింది. అజంతా ప్రయాణానికి అంతా సిద్ధమయ్యాం. టూరిజం డిపార్ట్‌మెంట్‌వారి కండెక్టడ్ టూర్‌లో వెళ్తే మంచిదన్నారు రచయిత రావుగారు. చిత్రలేఖనంలోని అందాలు గైడ్ చెప్తేకాని తెలియవన్నారు. మా హోటల్ ఓనర్ ద్వారా టిక్కెట్లు తెప్పించారు.

బస్సు మూడు గంటలు ప్రయాణం చేసి అజంతా చేరుకుంది. ఏ బస్సు ప్రయాణమైనా నాకు పడదు. కళ్లు మూసుకు కూర్చున్నా. పక్కనే సుధాకర్ ఏవో కబుర్లు చెప్పి నవ్విస్తూ మధ్య మధ్య ఏవన్నా తినడానికిస్తూంటే పాత జ్ఞాపకాలింకా పైకి తన్నుకొచ్చేసాయి.

రాజేశ్వరితో పరిచయమైనదెంతో దుర్ముహూర్తమయుంటుంది. ఆ పరిచయమే లేకపోతే వాళ్ళ కజిన్ తెలిసుండేవాడు కాదు. యవ్వనపు తొలిదశలోని తెలివి తక్కువతనంతో నేను వాడివెంట పడుండేదాన్నికాదు. నలుగురి నోళ్ళలోనూ పడుండేదాన్నీ కాదు.

అదే రాజేశ్వరి మళ్ళీ నా జీవితంలోకి వచ్చింది – పాతవిషయాలు మరచిపోయి, ఎంతో ఆదరంగా చూస్తున్న భర్త సాన్నిధ్యంలో సుఖంగా ఉంటున్న సమయంలో. ఆ విషయం రావుగారి చెవిలో ఊదితే, ఆయన సుధాకర్‌కి చెప్తే – నా సుధాకర్ నన్ను... ఇంకా చెప్పినట్లుగా లేదు. చెప్తే సుధాకర్ నన్నింకా ఇంత ప్రేమగా చూస్తాడా?

నేను సుధాకర్ని మోసం చేస్తున్నానా? ఈ విషయం చెప్పడం వల్ల కష్టాలొస్తాయి

కానీ, ఇద్దరికీ శాంతుండదు కదా! అలాంటప్పుడు చెప్పడమెందుకు? ఇద్దరి బతుకులూ హాయిగా ఉండనీయక.

మధ్యలో బస్సాపి అజంతా గుహల్ని ఎదురుగా ఉన్న వ్యూ పాయింట్ నుంచి చూపిస్తూ, అవి ఎప్పుడెలా వెలుపలికి వచ్చాయో వివరించాడు గైడ్. నా ఆలోచనల్లో నేనున్నా. సుధాకర్ నాకు చెప్పాడు మళ్ళీ. కొండను అర్ధవలయాకృతిగా మలచుకొని గుహల్ని తవ్వారు.

రెండు గుహల్లోనే చిత్రాలున్నాయి. తక్కినవన్నీ తవ్వకాల్లోనూ, తర్వాతా పోయాయిట. ఉన్న వాటిల్లో ఒక చిత్రం నన్ను బాగా ఆకర్షించింది. నాలుగు లేడి శరీరాలకి ఒకే తల ఉన్న చిత్రం.

రావుగారు తన్మయత్వంతో అన్నారు "మన గతం అద్భుతం"అని. "మనది అద్భుతుమేమో కాని, నాది మాత్రం కాదు. రాజేశ్వరి మీతో చెప్తుందిలెండి" అనుకున్నాను. ఇంకా చెప్పిందో లేదో?

సుధాకర్ డైరీ : 28 డిసెంబర్ 81.

అజంతా అందాలు అందంగా ఉన్నాయి. రాజేశ్వరరావు తన డైరీలో అందంగారాసుకునుంటాడు - రచయిత. దాంతో పాటు నా జీవితం గురించి రాసుకునుంటాడు - రాస్కెల్ అలానే రాజేశ్వరిగారితో చెప్తాడు. ఆవిడ సుధ చెవి కొరుకుతుంది.

జీవితం ఇంతే. ఏమీ తెలియని వయసులో ఏదో చేసాను. శారద ఆత్మహత్యతో నాకు కనువిప్పయింది. ఇప్పుడు సుధ మీద ప్రేమ తప్ప నాలో మరో దురాలోచన లేదు. కానీ గతం బయటకొచ్చి, సుధకీ విషయం తెలిస్తే, నన్ను సుధ ప్రేమగా చూడకపోవచ్చు. సుధ అభిమానంగా చూడకపోతే నా బతుకు చీకటయిపోతుంది. పోనీ.

మన చేతుల్లో ఏముంది? ముంతాజ్ మరణానికి విలపించిన ప్రేమ చక్రవర్తి తాజ్ మహల్ కట్టించగలిగాడు. తన ప్రియురాల్ని బతికించుకోలేకపోయాడు. తన బాధ మరచిపోలేకపోయాడు.

తాజ్‌కీ, ఈ ఊళ్ళో ఈ రోజు చూసిన బీబీ - కా - మక్బారాకి పోలికే లేదు. తాజ్‌ను అనుకరిస్తూ ఔరంగాబాద్‌లో కట్టారుట దీన్ని. తాజ్‌మహల్ చిక్కిపోతే ఎలాగుంటుందో అలాగుందిది. తాజ్‌ని చూడని సుధకిది అందంగా ఉంది. సుధను ఆగ్రా తీసుకెళ్ళాలి. ఒక పున్నమి రాత్రికి - ఈ లోపుగా ఏం జరక్కుండా ఉంటే.

అలానే ఈ ఊళ్ళో గుహాలయాలు, "అజంతా ఎల్లోరా చూసినవాళ్ళకివి రాజును చూసిన కళ్ళతో మొగుణ్ణి చూసినట్లుంటాయి" అన్నాడు రావు. "నాకు మాత్రం అంతూలే కన్నా మా ఆయనే అందంగా ఉంటాడండోయ్" అంది సుధ. పిచ్చి సుధ. నామీదెంత ప్రేమో.

రాజేశ్వర్రావు డైరీ : 29 డిసెంబర్ 81

ఒకేరోజు మూడు విభిన్నమైన అనుభవాలు, అనుభూతులు. వందల సంవత్సరాల క్రితం రాయి నుండి మనిషి మలచిన రత్నం ఎల్లోరా – ఆనందంలో ముంచే అందం. తనేం చేసినా తన్ని బాధ పెట్టడానికేనని నన్ను శత్రువుగా చూపే రాజేశ్వరి – అర్థం చేసుకోలేని అర్ధాంగి. తన భర్తనే దేవుడిగా కొలుచుకుంటున్న సుధ. అణకువ నిండిన ఆకర్షణ.

హిందూ, బౌద్ధ, జైన మతాల శిల్పం విడివిడిగా ప్రత్యేకంగా కనిపిస్తుంది. ఎల్లోరాలో చైత్యాలు, విహారాలు చూస్తుంటే బుద్ధుడినీ ధర్మాన్ని, సంఘాన్నీ శరణుజొచ్చిన వందలాది భిక్షకులతో నిండిన ప్రశాంత భూమి కళ్ళకి కట్టినట్టయింది. మూడంతస్తుల రాతి కట్టడాలను ఆ కాలంలో నిర్మించడమెంతటి ప్రక్రియ? "కైలాస్" అన్న గుహాలయం అన్నిటికీ తలమానికం. రాయిని తొలచి అంత పెద్ద గుడిని అంత అందంగా నిర్మించినవాళ్ళనేమనాలి?

ఈ రాతి శిల్పాల్లో ఏమీ లేదని కొంచెంసేపు చూసి రాజేశ్వరి ఓ చోట కూర్చుండిపోయింది. సుధాకర్ కూడా ఉత్సాహం చూపించలేదు. అతను విశ్రాంతి తీసుకుంటుంటే సుధ నాతో బయల్దేరింది. మేమిద్దరం చాలా దూరం గుట్టలెక్కి దిగి అన్నీ చూస్తూ ఆఖరి జైన గుహాలయం చూసొచ్చేసరికి ఆలస్యమైంది. కాని ఆఖరి గుహాలయం చూస్తుంటే మాత్రం అంత దూరం నడిచింది మంచిదేననిపించింది – అంత అందంగా ఉందా జైన శిల్పం.

తిరిగి వచ్చే ప్రయాణమంతా రాజేశ్వరి దెప్పటమే – తనతో వచ్చానా, మిగతావాళ్ళతో తిరగడానికా అని అంటూ 'జీవమున్న మనిషికన్న శిలలే నయమనిపించును' అని అన్న కవి ఈ మనిషిని చూసే అనుంటాడు.

ఎన్నో వ్యసనాలకి బానిస. ఒకమ్మాయి ఆత్మహత్యకు కారకుడయిన సుధాకర్‌ని సుధ అంతగా ప్రేమిస్తుంటే, మామూలుగా మంచివాణ్ణయిన నన్ను రాజేశ్వరెంత బాగా చూడాలి? నాకు ఆరాధన అక్కర్లేదు. అర్థం చేసుకుంటే చాలు. అసలు మా ఇద్దరికీ పెళ్ళయుండకూడదు.

ఈవిడకి నేను సుధాకర్ గతం చెప్తే, వాడి పేరుతో నా గతాన్ని చెప్తున్నానని

తిట్టగలదు కూడా. ఈవిడతో నా జీవిత రహస్యాలు కూడానా? ఏదో తప్పనిసరి కాపురంతోసరి -

రాజేశ్వరి డైరీ - 30 డిసెంబర్ 81.

ఈ సుధకిదేం పిచ్చి? నాసిక్ వెళ్దాం అంది. ఈయనా సరే, గంగిరెద్దులా తలడించారు. ఈ వయసులో తీర్థయాత్రలేంటి? ఆకతాయిగా అందరితోను తిరిగిన దానికీ గోదారి స్నానాలు, దేవుడి దర్శనాలు తక్కువయ్యాయా? మొగుడి దగ్గరి ఇదో ఆటేమో.

ఈ సుధాకర్, పాపం. నోట్లో నాలుక లేని మనిషి. మెత్తని వాణ్ణి చూసి ఈవిడిష్టం వచ్చినట్లు మాట్లాడుతోంది. అయినా అతనెంతో జాగ్రత్తగా, ఓర్పుగా కావలసినవన్నీ చూసుకుంటున్నాడు. రాజేశ్వరరావు గారూ ఉన్నారూ. ఎందుకూ? భార్యనొక గయ్యాళి గంపగా ఊరంతా చిత్రించడానికి. ఆయనేదో సోక్రటీసు అయిపోయాననుకుంటారు - భార్య గయ్యాళయితే. భార్యని మనిషిగాచూళ్ళేని ఆయనకి పెళ్ళేంటి?

సుధ గతమేంటి? దాని బతుకేంటి? అలాంటి సుధను సుధాకరెంత చక్కగా చూసుకుంటున్నాడో. ఇలాంటి గతాలు దాగవు. అతనికి తెలిసే ఉంటుంది. అయినా కొందరి ఆలోచనా సరళిలో సరళత్వం ఉంటుంది. ఎవరి అదృష్టం వాళ్ళది. నా బతుకింతే. నా ఖర్మింతే, పేరుకి మొగుడూ పెళ్ళాలం కాని, నేనాయన దృష్టిలో సూర్యకాంతానికి అత్తగార్ని.

నిన్న ఎల్లోరాలోనూ అంతే. ఆ సుధతో వెళ్ళారు. ఈ రోజు నాసిక్‌లోనూ అంతే. పొద్దున్న ఔరంగాబాద్ నుండి మన్మాడ్ ఒక రైలు అక్కడ నుండి నాసిక్ మరో రైలు ఎక్కివచ్చేసరికి ఒంటి గంటయింది. ఇంక ఇక్కడవేం చూడ్డం వడదని త్రయంబకేశ్వరుణ్ణి చూడ్డానికి ఇద్దరూ ఇరవై మైళ్ళు వెళ్ళారు, అదో రాధ. ఈయనో కృష్ణుడు. నా బ్రతుకేదో బ్రహ్మాండంగా ఏడుస్తున్నట్లు ఆ సుధ సుధాకర్ల కాపురం గురించి నాకెందుకు?

సుధాకర్ డైరి : 31 డిసెంబర్ 81

నాసిక్‌లో రెండవరోజు సుధ కోసం దిగాను కానీ, నాకసలా గుళ్ళూ గోపురాల్లో నమ్మకం లేదు. ఆత్మని మించి మరెక్కడా పరమాత్మ లేదు. ఈ విషయం ఎప్పుడో సుధకి అర్థమయ్యేట్టు చెప్పాలి.

సుధకి తెలిసే ఉంటుంది. శారద ఆత్మహత్యతో నాలో ఎంతో మార్పొచ్చిందనీ, నన్నేదో వేదాంతం ఆవరించిందనీ అనుకున్నాను కాని, అది అహంకారమని సుధ నడవడికతో తెలిసొచ్చింది. ఏ విషయాన్నైనా తేలిగ్గా తీసుకోవడం సుధకెంత బాగా

వచ్చే. మొన్న ఎల్లోరాలోనో, నిన్నిక్కడో సుధా, రావూ విడిగా ఉన్నప్పుడెప్పుడో రావు సుధతో శారద ఆత్మహత్య గురించి చెప్పే ఉంటాడు. అయినా సుధ దాని గురించి పట్టించుకోవడం లేదు. మానసికంగా సుధ చాలా ఎత్తులో ఉంది. ఎలాంటిబలహీనతలనైనా సరిగ్గా అర్థం చేసుకోగలదు. నన్నింకా అదే అనురాగంతో అభిమానంతో చూస్తోంది. అది నిజంగా నా అదృష్టం.

గోదావరి పుట్టిన చోట స్నానం చేస్తూ, కాలారాం గుడిలో ప్రదక్షిణ చూస్తూ, సీతా విగ్రహం చూడ్డానికి గుహ లోకి వెళ్తూ నా కోసమే ప్రార్థించానంది, ఎంతమంచిది.

నాకోసమింత చేస్తున్న, నన్నింతగా ప్రేమిస్తున్న సుధని నేను సరిగ్గా చూసుకుంటున్నానో లేదో? ఇంక చాలా జాగ్రత్తగా చూసుకోవాలి. జీవితంలో లభించిన వరాన్ని పూర్తిగా తెలుసుకోలేదన్నాడు. వజ్రాన్ని ఎన్నాళ్ళు గుర్తించకుండా ఉండగలం?

ఈ రోజుతో పాత సంవత్సరం సమాప్తం. ఇదే నా కొత్త సంవత్సరం రిజల్యూషన్. సుధకి ఎలాంటి కష్టం కలక్కుండా జీవితాంతం భద్రంగా సుకుమార కుసుమంలా చూసుకుంటాను. కొత్త సంవత్సరానికి నిజమైన ఆహ్వానం ఇదే.

సుధ డైరీ : 1 జనవరి 82.

ప్రపంచంలో కొంత భాగాన్ని చూసి తిరిగి బొంబాయిలో రెండు రూముల ఫ్లాటు కొస్తే ఎంతో ఇరుగ్గా ఉంటుందనుకున్నాను కాని, ఈ ప్రయాణంలో ఒకటి బాగా తెలిసొచ్చింది. నాకు సుధాకర్ విశాల హృదయమనే భవనంలో నిరంతరం చోటుందని కొత్త సంవత్సరం నాకిచ్చిన నిజమైన బహుమతిది.

ఎల్లోరాలోనో, నాసిక్‌లోనో సుధాకర్ రాజేశ్వరి ఇద్దరే ఉన్నప్పుడు రాజేశ్వరి తన కసిన్‌కీ నాకూ మధ్యనున్న సంబంధం గురించి చెప్పే ఉంటుంది. సుధాకర్ ఆదరణ తగ్గలేదు సరికదా ఎక్కువయింది. కొత్త సంవత్సరంలో నాకింకా ఏఏ చోట్లు చూడాలనుంటే అవన్నీ చూపిస్తానంటున్నాడు. ఎంత విశాలమైన గుండె గూడుంది నాకు? ఇది నిజంగా నా అదృష్టం.

ఈ సంవత్సరం నుండి సుధాకర్నింకా బాగా అర్థం చేసుకుని, అతనికి కావల్సినవేవో తెల్సుకొని అతనికి నచ్చేటట్లుండాలి. తన క్కావల్సినవి తను చెప్పడు. నా కోసం ఏదన్నా చేస్తాడు. ఇంక నేనూ అలానే వుండాలి. మా బతుకులిలా ఉంటే చాలు. ఇంకేం ఇవ్వక్కర్లేదా దేవుడు.

రచయిత డైరీ : 2 జనవరి 82

వారం రోజులు నాలుగూళ్ళు తిరిగొచ్చిన నాకు కనిపించింది.రెండు జంటలు

ఉన్నట్లుండి కలుసుకోవడం, హాయిగా ఊళ్ళన్నీ తిరగడం. కాని వాళ్ళ డైరీల్లో ఇంకా చాలా కథుంది.

రాజేశ్వరరావు రచయిత. మంచి కళాహృదయం ఉన్నవాడు. అతని గొప్ప తనాన్ని గుర్తించలేదు రాజేశ్వరి. ఆవిడలోని మామూలు ఆడగుణాన్ని అంగీకరించలేదు రావు. రోజూ రోజుకీ వాళ్ళిద్దరు ఎంతో దూరమవుతున్నారు. ఇంతకీ వాళ్ళ పాత జీవితాలు ఎంతో నిర్దుష్టమైనవి.

సుధ సుధాకర్ ఇద్దరి జీవితాలు సంఘం దృష్టిలో ఎంతో నికృష్టమైనవి. వాళ్ళిద్దరూ ఒకరినొకరు ఎంతో ఆదరించుకొని, అభిమానించుకొని, ఆరాధించుకుంటున్నారు.

వారం రోజుల ప్రయాణం మొదటి జంట నింకా దూరంగానూ, రెండవ జంటను మరీ దగ్గరగానూ చేసింది.

ఎంత చిత్రం!!

* * *